SCHIMBARE DE NUME/ PRENUME PE CALE ADMINISTRATIVĂ

Cetăţenii români pot solicita pentru motive temeinice, aprobarea schimbării pe cale administrativă a numelui de familie sau a prenumelui, în baza Ordonanţei Guvernului nr. 41/2003, aprobată prin Legea nr. 323/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

I. Cererea de schimbare a numelui de familie şi/sau prenumelui pe cale administrativă se depune la:

- Serviciul Public Comunitar Local de Evidenţă a Persoanelor/Primăria, în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul petentul, cetăţean român sau apatrid cu domiciliul în România;

- Serviciul Public Comunitar Local de Evidenţă a Persoanelor/Primăria ultimului loc de domiciliu avut în ţară, pentru cetăţenii români cu domiciliul în străinătate.

- Primăria Sectorului 1 al mun. Bucureşti, pentru cetăţenii români care nu au avut stabilit niciodată domiciliul în România.

Cererea se depune personal, prin împuternicit cu procură specială sau împuternicire avocaţială.

Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinţi sau, cu încuviinţarea autorităţii tutelare, de tutore. Dacă părinţii nu se înţeleg cu privire la schimbarea numelui/prenumelui copilului, va hotărî autoritatea tutelară.

Când cererea de schimbare a numelui/prenumelui minorului este făcută de către unul dintre părinţi, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în formă autentică. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicţie ori este declarat judecătoreşte dispărut sau decăzut din drepturile părinteşti.

În cazul în care minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată şi de acesta.

Pentru persoana pusă sub interdicţie, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviinţarea autorităţii tutelare.

Sunt considerate întemeiate, conform art. 4 alin.(2) din O.G.nr.41/2003, cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;

b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care doreşte să îl obţină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum şi asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;

c) când, din neatenţia ofiţerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoaşterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate menţiuni greşite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;

d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte, de regulă reunite, şi doreşte schimbarea acestuia;

e) când persoana în cauză poartă un nume de familie de proveniență străină şi solicită să poarte un nume românesc;

f) când persoana şi-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, şi doreşte să revină la numele dobândit la naştere;

g) când părinţii şi-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinţilor lor;

h) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalţi membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopţiei, a menţinerii numelui la căsătorie, a stabilirii filiaţiei ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă;

i) când soţii au convenit cu ocazia încheierii căsătoriei să poarte numele de familie reunite şi ambii solicită schimbarea acestuia pe cale administrativă, optând pentru numele de familie dobândit la naştere de către unul dintre ei ori să revină fiecare la numele avut anterior căsătoriei;

j) când persoana în cauză face dovada ca a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării naşterii, însă, întrucât nu a sesizat instanţa pentru încuviinţarea purtării numelui de familie al acestuia în timpul vieţii, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;

k) când prenumele purtat este specific sexului opus;

l) când persoanei i s-a încuviinţat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă şi solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medico-legal din care sa rezulte sexul acesteia;

m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.

Sunt de asemenea considerate justificate, conform art. 4 alin. (3) din O.G.nr.41/2003_şi cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când persoana în cauza a adoptat minori şi doreşte ca aceştia să poarte un alt prenume;

b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morţii unuia dintre soţi, iar soţul supravieţuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naştere;

c) când în urma divorţului un fost soţ revine la numele de familie purtat anterior şi care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorţ, şi doreşte să poarte numele dobândit la naştere;

d) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morţii unuia dintre soţi celalalt soţ se recăsătoreşte şi, ca urmare

a desfacerii acestei căsătorii, acesta doreşte să poarte numele de familie dobândit la naştere;

e) când fostul soţ doreşte să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii încredinţaţi spre creştere şi educare, cu consimţământul fostului soţ, dat în formă autentică;

f) când părinţii au divorţat, iar copiii încredinţaţi spre creştere şi educare unuia dintre părinţi, care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicită să poarte numele de familie al acestuia;

g) când s-a desfăcut adopţia unei persoane căsătorite care are copii minori şi în urma desfacerii adopţiei persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopţie;

h) când unul dintre soţi, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soţ, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopţie, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopţiei.

Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată pe unul din cazurile prevăzute de art. 4 alin. (2) şi (3) din Ordonanţa de Guvern nr. 41 din 30 ianuarie 2003 privind dobândirea şi schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice şi însoţită de următoarele documente:

1. actul de identitate şi copie (buletin de identitate/carte de identitate/ carte provizorie sau paşaport cu domiciliu în străinătate+adeverinţă cu ultimul domiciliu avut în România eliberată de serviciul public comunitar local de evidenţă a persoanelor arondat, dovadă privind statutul juridic faţă de statul român în cazul în care nu poate face dovada cetăţeniei române);

2. copii legalizate de pe certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui;

3. un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a în care a fost publicat extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an;

4. consimţământul, dat în formă autentică, al celuilalt soţ, în cazul schimbării numelui de familie comun purtat în timpul căsătoriei;

5. consimţământul, dat în formă autentică, al celuilalt părinte, în cazul schimbării numelui de familie sau prenumelui copilului minor (acesta nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicţie ori este declarat judecătoreşte dispărut sau decăzut din drepturile părinteşti);

6. copie de pe decizia de încuviinţare a autorităţii tutelare, în situaţia în care părinţii nu se înţeleg cu privire la schimbarea numelui copiilor minori, precum şi atunci când cererea de schimbare a numelui este făcută, pentru minorii şi persoanele puse sub interdicţie judecătorească, de către tutore;

7. certificat de cazier judiciar al solicitantului (este valabil 6 luni);

8. certificat de cazier fiscal al solicitantului (este valabil 30 zile) - atenţie în cazul cetăţenilor români cu domiciliu în străinătate în locul cazierului fiscal se va depune o declaraţie autentificată din care să rezulte că nu au datorii faţă de statul român. Declaraţia va fi dată la un notar public în ţară sau dacă este dată în străinătate, la misiunea diplomatică a României din ţara de reşedinţă ori la un notar public străin (care va fi apostilată, supralegalizată, după caz);

9. procura specială autentificată sau împuternicirea avocaţială, în original şi actul de identitate al împuternicitului, original şi copie;

10. orice alte acte pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale (ex: copii sentinţe civile de divorţ, sentinţe adopţie, etc., declaraţii notariale date de unele persoane din care să rezulte că solicitantul este cunoscut cu un anumit nume sau prenume date în formă autentică, copii a anumitor documente eliberate de autorităţile străine sau române etc.);